

principper; hertil var der føjet en række konklusioner, hvori den forberedende tekniske konference havde formuleret et sæt regler om virkemidler af almindelig og speciel karakter, der bør tages i anvendelse ved tilrettelæggelsen af beskæftigelsespolitikken i bl. a. udviklingslandene. Det var tanken, at konklusionernes tekst helt eller delvis skulle søges indarbejdet i eventuelle instrumenter om beskæftigelsespolitik, der senere måtte blive vedtaget af arbejdskonferencen, men den forberedende konference havde ikke ment at kunne tage stilling til, i hvilken udstrækning eller under hvilken form konklusionerne burde indgå i sådanne instrumenter.

Den komité, der af arbejdskonferencen blev nedsat til at behandle dette punkt på dagsordenen, havde som arbejdsgrundlag 2 af arbejdsbureauet udarbejdede rapporter. Den ene af disse indeholdt et resumé af forhandlingerne på den forberedende tekniske konference, en gengivelse af dennes udkast og konklusioner samt et spørgeskema bl. a. vedrørende en mulig indarbejdelse af de forannævnte konklusioner i en henstilling eller i en eller flere resolutioner som supplement til en eventuel konvention om beskæftigelsespolitik. Bureauets anden rapport indeholdt en oversigt over medlemslandenes besvarelser af spørgeskemaet samt nogle af bureauet på grundlag heraf udarbejdede forslag dels til en konvention og en hertil knyttet henstilling, dels til 2 resolutioner henholdsvis om ILOs virksomhed på beskæftigelsespolitikens område og om forholdsregler på internationalt plan, der vil kunne bidrage til at fremme beskæftigelsespolitikens målsætning.

Bureauets konventionsforslag — der var en noget ændret udgave af den af den forberedende tekniske konference udformede tekst — gik ud på i nogle få artikler at forpligte medlemslandene til som et hovedled i deres økonomiske program at føre en aktiv politik med opnåelse af fuld, produktiv og frit valgt beskæftigelse som målsætning; konventionsbestemmelserne fastlagde desuden visse grundlæggende principper for denne politik.

I bureauets forslag til henstilling indgik hovedparten af de af den forberedende tekniske konference formulerede tekster til henstilling og konklusioner i sammenarbej-

det og til dels omredigeret form, og henstillingen fremtrådte herefter som et kompleks af vejledende bestemmelser om beskæftigelsespolitikens mål og dens almindelige og specielle virkemidler.

Det anførtes bl. a. i henstillingen, at en politik, der tager sigte på opnåelse af fuld og produktiv beskæftigelse på et frit arbejdsmarked, bør hvile både på analyser af de aktuelle forhold på arbejdsmarkedet og på prognoser for den fremtidige udvikling. Ligeledes fremhævedes betydningen af, at arbejdsløshed og underbeskæftigelse søges modvirket såvel ved hjælp af generelle finans- og pengepolitiske virkemidler som gennem specielle (selektive eller differentierende) forholdsregler; disse sidste bør anvendes som middel til at udjævne svingninger i beskæftigelsen, der skyldes sæsonmæssige forhold eller strukturændringer.

For udviklingslandenes vedkommende pegedes der i henstillingen bl. a. på nødvendigheden af, at opsparing og investering øges som middel til at opnå et højere produktions- og beskæftigelsesniveau. Desuden blev der gjort opmærksom på behovet for udvikling af industrier, der vil kunne udnytte tilgængelige råvarer. I andre bestemmelser fremhævedes vigtigheden af, at den store arbejdsløshed i landdistrikterne søges afhjulpet gennem produktivitetsfremmende foranstaltninger i landbruget; der pegedes her bl. a. på behovet for landbrugsreformer og forbedrede kreditforhold, ligesom det anbefalede at organisere produktion og afsætning på andelsbasis.

Et særligt afsnit i henstillingen tog sigte på de virkemidler, som inden for beskæftigelsespolitikens ramme står til rådighed for arbejdsgiver- og arbejderorganisationerne. Det anbefalede disse organisationer at samarbejde indbyrdes og med de offentlige arbejdskraftmyndigheder for at løse de tilpasningsproblemer, som arbejdsmarkedet stilles overfor i forbindelse med teknologiske fremskridt og med den økonomiske udvikling i det hele taget.

Under de i alt 14 møder, som komiteen afholdt, blev de foreslåede tekster genstand for en indgående gennemgang og diskussion, hvorunder der fremkom et større antal ændringsforslag.

Det blev under den indledende debat i komiteen klart, at der blandt medlemmerne